

I. Ýmislegt um íslezkt mál.

1. Á að íslenska heiti
erlendra borga og staða?

3 blöð.

Senn að því vinnu og vörð þess verk, og Meintamál að landið sei
 sei föt að vendlanna bestu megin sem hni nýpraxandi ástað komu og
 setja í þess komu í þrótt seign sína en ný ást. meir í hnefja leikinu, not-
 höggum eða þvæfðu nu heitin allt í farma. Þvíðs vörð meir verk að einu
 hver selti nothögg í erlendu stöðum svo, að þeir fengjinn allar þar
 borgis, er nefnast gras og þvæfð - gróður og þvæfð. einu. og áð meir.

Til þess, að hús fagra, yfhyra meðernát vörð til andinga, gróðisamir sem ber
 samok, af þess og hrifavaldit þótti naundyr til bera að bregta eigin hestum ^{nojum} þessum
 eftir andra hófbergum og landa svo, að í stað nafnfalls ¹ Koppfagnfall og ² Kollfall
 í ást. máli komu í stað nafnfalls þess er erlendu fjöðirnar notuðu og létu sér
 samara nota um heim allan. Þreytingar þessar voru að vísu kjálalegar nýgj. til okkara
 meðal allra erlendu fjöða og alvörð stjálalegar. En hvort um þá. Hú gáfada og fíring
 lörda íst. fjöð vilði lófa tínu munnföda heim og í það og skilja. að hún ^{hófð}
 í þessum svæði sem að um vörð fullkomin og áfströð. sítt og vörð þess. Enn að um
 fjöðum óháð og sjálfr sér samkomu. Söf er, að manna málarið lét. sígi þessum svæði
 að bregtingum þessum og í það þess óthorad þakki alþjóðar skyldar fyrir smekk-
 nesi sína, lörðum og list þess